לפני **כב' השופטת הבכירה מיכל נד"ב**

המבקש **10. חיים ליפשיץ**
ע"י ב"כ עו"ד איתמר מירון

נגד

המשיבה **10. עוף והודו ברקת-חנות המפעל בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד סופי רסקין-פינצ'בסקי

<u>פסק דין</u>
<u>(בעניין המשיבה 10)</u>

1. לפני בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיפים 18 ו-19 בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**"), בעניין משיבה 10.

<u>תמצית בקשת האישור</u>

2. ביום 15.3.2020 הגיש מר חיים ליפשיץ (להלן- **המבקש**) בקשה לאישור תובענה ייצוגית כנגד עוף והודו ברקת בע"מ – חנות המפעל בע"מ (להלן- **המשיבה**), ביחד עם מבקשים נוספים שהגישו תביעות נגד משיבות נוספות. נטען כי בעת שקילת המוצר לשם חישוב מחירו, שוקלת המשיבה את המוצר יחד עם האריזה ומחייבת את הצרכנים – שלא כדין – לשלם גם על משקל האריזה על פי תעריף המוצר עצמו, זאת ביחס למוצרי דגים, ובפרט דגים קפואים ארוזים מראש (להלן: "**בקשת האישור**").

3. המבקש העלה בבקשת האישור מספר טענות כנגד המשיבה:

א. ברכישת כל דג קפוא ארוז מראש, בכל המקרים, המשיבה מחייבת את הצרכן גם בגין האריזה כחלק ממשקל הדג.

ב. על גבי כל אריזות הדגים הקפואים, המשיבה לא מציינת מהו המשקל הכולל והנקי של הדגים ומסתפקת בציון לפיו: "*משקל כולל: לפני שקילה*" או נוסח דומה אחר.

ג. על גבי חלק מאריזות הדגים הקפואים המשיבה אינה מציינת מהו אחוז הדג המדויק מתוך המשקל הכולל של הדג, אלא מסתפקת בהערכה ("לפחות").

ד. על גבי כל אריזות הדגים הקפואים, המשיבה אינה מציינת מהו מחירה של כל יחידת מוצר.

ה. על גבי השילוט הסמוך לאזור הדגים הקפואים, המשיבה אינה מציינת מהו מחירם של הדגים עבור 100 גרם אלא מסתפקת בציון מחיר הדג עבור קילו בלבד.

4. הקבוצה הוגדרה בבקשת האישור - **"כלל לקוחות המשיבות אשר רכשו מהן דגים קפואים ארוזים מראש ו/או כל סוג אחר של דגים הנמכרים לפי יחידת משקל וחויבו לשלם גם בגין משקל האריזה או חלק ממנה, ו/או הוטעו בדרך כלשהי בקשר עם הפחתת האריזה ו/או חלק ממנה."**

"כלל לקוחות המשיבות אשר רכשו מהן דגים קפואים ארוזים מראש אשר לא סומן על גבי אריזתם מהו המשקל הכולל והנקי, כמתחייב לפי תקנה 2א לתקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א – 1981".

"כלל לקוחות המשיבות אשר רכשו מהן דגים קפואים ארוזים מראש אשר לא סומן על אריזתם מהו האחוז המדויק של הדג מתוך המשקל הכולל, כמתחייב לפי תקנה 2א לתקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א – 1981."

"כלל לקוחות המשיבות אשר רכשו מהן דגים קפואים ארוזים מראש ו/או כל סוג אחר של דגים, אשר לא סומן על גבי אריזתם מחיר המוצר כמתחייב לפי סעיף 17 לחוק הגנת הצרכן (למעט משיבה 5) ו/או לא הוצג מחירם ליחידת מידה על פי דין (למעט משיבה 3)".

5. עילות התביעה שנטענו בבקשת האישור

הפרת תקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א – 1981; הפרת חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו – 2015; הפרת תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון), 1935; הפרת צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), התשנ"ט – 1988, הפרת חוק התקנים, התשי"ג – 1953; הפרת צו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג – 1983; הפרת חוק המכר, תשכ"ח – 1958; הפרת תקנות הגנת הצרכן (מחיר ליחידת מידה), התשס"ח – 2008; הטעיה, אי גילוי מידע והשפעה בלתי הוגנת לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981; הפרת חובת תום הלב והטעיה לפי חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973; רשלנות; עשיית עושר ולא במשפט; הפרת חובה חקוקה.

6. הסעדים שהתבקשו בבקשת האישור

א. סעד הצהרתי כי המשיבה הפרה את הוראו הדין; צו עשה וצו מניעה המורה לה לחדול מהפעולה ולקיים את הוראות הדין, ולסמן על גבי אריזות הדגים הקפואים מראש את משקלם הכולל והנקי וכן את אחוז הדג המדויק מתוך המשקל הכולל, וכן לסמן על גבי אריזות הדגים את מחירה של כל יחידת מוצר ואת התעריף עבור 100 גרם;

ב. פיצוי בגין נזק ממוני ולא ממוני (אשר הוערכו, בהתאם לסעיף 296 לבקשת האישור, ב"לפחות... עשרות מיליוני ₪);

ג. כל סעד אחר אשר יראה לבית המשפט כצודק וראוי.

<u>תמצית טענות המשיבה</u>

1. בקשת האישור חסרת כל תשתית עובדתית או משפטית, ודינה סילוק על הסף.

2. משקל האריזות קוזז בפועל ממשקל המוצרים והמבקש כלל לא חויב בגין האריזות.

3. המשיבות פועלת כדין ובתום לב, ומסמנת את מחירי המוצרים בהתאם להוראות הדין.

4. בקשת האישור מגלמת בתוכה 10 בקשות אישור נפרדות, לכאורה כדי לחסוך באגרה, תוך שהמבקשים איחדו את תביעותיהן באופן מלאכותי – ללא קבלת רשות מבית המשפט ותוך עשיית דין עצמי.

5. בקשת האישור לא נתמכת בתצהיר.

6. המבקש פועל בחוסר תום לב ובהיעדר ניקיון כפיים, כדי לגבש עילת תביעה מלאכותית.

7. את הטענות לעניין סימון משקל המוצר ואחוז הדג, על המבקש להפנות ליצרן/משווק המוצרים – חברת בלדי – אשר עליה חלה חובת הסימון מכוח תקנה 2א בתקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), תשמ"א-1981.

8. התשתית העובדתית שעליה נשענת בקשת האישור – חסרה. צילומי המשקלים של האריזות מציגים תמונה חלקית ואין בהם כדי להוכיח את הטענה השגויה בדבר חיוב לכאורה בגין משקל האריזות.

<u>השתלשלות ההליכים</u>

9. ביום 20.12.2021 התקיים דיון בפניי, שבו המלצתי לצדדים לבוא בדברים ברוח ההערות שהושמעו בדיון.

10. קדם משפט נוסף התקיים בפניי ביום 16.2.2023, ובו הודיע ב"כ המבקשים כי מתנהלים מגעים מתקדמים להסדר הסתלקות וכי הוא סבור שיש לקחת בחשבון את ההיקף של הפעילות במסגרת הסכומים שייקבעו.

11. ביום 4.3.2023 הודיעו המבקשים כי הם אינם עומדים עוד על עילות התביעה שעניינן סימון מוצרי הדגים, וכי בקשת האישור תתמקד בעילת אי קיזוז משקל האריזה בלבד.

באותו היום נתתי להודעה זו תוקף של החלטה.

12. ביום 4.7.2023 עדכן ב"כ המבקשים כי הוסכם בין הצדדים דנן לפנות להליך של גישור.

ביום 19.9.2024 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה ביניהם (להלן- **הסדר הפשרה**).

ביום 22.9.2024 הוריתי על פרסום הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה רחבה. כמו כן, הוריתי על משלוח העתק מהבקשה לאישור הסדר הפשרה והעתק מהסדר הפשרה למנהל בתי המשפט, ליועצת המשפטית לממשלה ולממונה על הגנת הצרכן.

<u>עיקרי הסדר הפשרה:</u>

13. <u>הגדרת חברי הקבוצה</u> –

"כל מי שרכש מהמשיבה בתקופה הרלוונטית (שבע שנים לפני הגשת התובענה עד למועד החתימה על הסכם זה), מוצרי דגים קפואים ארוזים מראש ומשקל האריזה לא נוכה לו מהתשלום."

14. <u>התחייבויות המשיבה – הסדרה עתידית</u>

המשיבה מצהירה שבעקבות הגשת בקשת האישור, היא החלה לקזז את האריזות של מוצרי הדגים בסוף שנת 2022. המשיבה מתחייבת להמשיך לקיים את הוראות הדין בהקשר זה ולקזז את משקלן של האריזות של כל מוצרי הדגים הקפואים הארוזים מראש.

15. <u>התחייבויות המשיבה- פיצוי כספי</u>

א. חלק נכבד מהלקוחות הצורכים את המוצרים נושא התובענה הם לקוחות חוזרים. בשים לב לקושי לאתר את חברי הקבוצה ולעמוד על היקף הנזק שנגרם להם לכאורה במהלך שנות פעילות הרשת, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המשיבה תעניק הטבה לציבור לקוחותיה בסך מצטבר של 650,000 ₪ (סכום ההחזר).

ב. סכום ההחזר הוסכם על ידי הצדדים, בשים לב לכמות המכר של המוצרים הרלוונטיים, בשקלול הסיכונים כפי שהוערכו על ידי הצדדים, וברצון לייתר המשך הליך משפטי הכרוך בניהול התדיינות במשך שנים.

ג. המשיבה הוסיפה וטענה:

באמצע שנת 2019 הוחלפה מערכת הקופות של הרשת ולכן אין בידי המשיבה נתונים מלפני שנת 2019, כאשר נטען על ידי המשיבה שלפני 2019 בוצע קיזוז של משקל האריזות (טענה המוכחשת על ידי המבקשים);

לשיטת המשיבה, בבדיקה שבוצעה ביחס לשנים 2020-2021 נמצא כי כמות המכר הממוצעת השנתית של המוצרים נושא התובענה היא כ-830,000 ₪. מתוך כך, יצא שכמות המכר לתקופה של 7 שנים שלפני הגשת התובענה מסתכמת בסך של כ- 5,800,000 ₪;

מכיוון שהתיקון נעשה כשנתיים לאחר הגשת התובענה (בסוף 2022), נוספו לסך המכירות הכללי עוד שנתיים ובסך הכל 7,470,000 ₪;

לשם הערכת הנזק הסכימו הצדדים כי אחוז בנזק (משקל האריזה שלא נוכה) יעמוד על 10% מתוך סך המכירות. דהיינו, סך של 747,000 ₪. מדובר בהנחה המחמירה עם המשיבה;

לצורכי פשרה, בשקלול טענות הצדדים, הוסכם על השבה של כ-87% מסך הנזק המקסימלי, קרי 650,000 ₪. יובהר כי הסכומים והשיעורים הנקובים לעיל, הנם בבחינת אומדנים שנעשו על יסוד בדיקות שביצעה המשיבה ובסיוע המגשר, וכי אין באמור כדי לפגוע בטענה מטענות הצדדים כאמור בכתבי טענותיהם;

ד. מכיוון שחברי הקבוצה הם לקוחות שברובם "לקוחות חוזרים", שחוזרים ורוכשים מסניפי המשיבה מוצרי מזון וצריכה שונים, יינתן הפיצוי בצורה של "הנחה עיוורת" כך שבסבירות גבוהה תגיע לכיסם של חברי הקבוצה המאושרת.

ה. ללקוחות תינתן "הנחה עיוורת" של 2% מערך הקניה בעת התשלום בקופה של אחד או יותר מהמוצרים נושא הבקשה לאישור (מגוון מוצרי הדגים הקפואים הארוזים). מחיר המוצרים בסל הנ"ל לא ישתנה במהלך תקופת המימוש. התשלום יינתן ללקוחות המשיבה בעת התשלום (וייכתב בחשבונית כי ההנחה ניתנת מכוח הסדר פשרה בתובעה ייצוגית).

ו. למרות האמור, המשיבה תהיה רשאית להעלות את מחירי המוצרים שברשימה וזאת באחד מהחריגים הבאים:

המשיבה תהיה רשאית (אך לא חייבת) להצמיד את מחירי המוצרים שברשימה למדד המחירים לצרכן);

במקרים שבהם בוצעה העלאת מחיר בידי ספק המוצרים שלא תלויה במשיבה;

במקרים שבהם התקיימו התנאים לעליית מחיר עקב תנודות בשוק (אירועים חריגים) שלא קשורים במשיבה;

ז. המשיבה לא תפרסם את סכום הפיצוי בשום אופן ובמיוחד לא באופן שישתמע כאילו מדובר במבצע, למשך כל תקופת ההטבה ותקופת ההארכה כהגדרתה להלן (ככל שתהיה כזו), פרט לציון בחשבונית המכירה את ההטבה / הנחה במסגרת הסכם פשרה בתובענה ייצוגית.

ח. הפיצוי יינתן על ידי המשיבה למשך תקופה של 36 חודשים החל מתום שלושים (30) ימים ממועד מתן פסק הדין.

ט. ככל שבסיום תקופת ההטבה לא ימוצה מלוא סכום ההחזר ותיוותר בגינו יתרת סכום לאחר החלוקה לחברי הקבוצה- תעמוד בפני המשיבה אפשרות הבחירה- האם ברצונה להודיע כי תאריך את תקופת ההטבה עד למיצוי מלא של סכום ההחזר לתקופה של 12 חודשים נוספים (תקופת ההארכה), או להעביר את סכום היתרה לקרן לניהול ולחלוקת כספים שהוקמה מכוח סעיף 27א ובהתאם לסעיפים 20(א)(3) ו- 20(ג)(2) לחוק תובענות ייצוגיות.

י. המשיבה מעריכה כי תוך תקופת ההטבה יוחזר לחברי הקבוצה המיוצגת סך של 650,000 ₪.

יא. המשיבה תנהל בקרה שוטפת על ידי מערך המחשוב והכספים של החברה, של היקף סכום הפיצוי שניתן לחברי הקבוצה המיוצגת במסגרת הסדר הפשרה, באופן בו ניתן יהיה להגיש דו"ח מפורט של סכום הפיצוי שניתן בכל קניה וקניה וכן דו"ח הכולל את סכום הפיצוי הכולל שניתן בתקופת ההטבה וההארכה.

יב. בתום תקופת ההטבה, תמסור המשיבה לב"כ המבקשים תצהיר מטעם גורם מוסמך אצלה, שיאשר את מתן ההטבה ואת גובהה.

יג. המשיבה תפרסם באתר האינטרנט שלה את פרטי הסדר הפשרה בעניין זה, וזאת עד לסיום מתן ההטבה כאמור.

16. <u>גמול ושכר טרחה</u>

הצדדים ממליצים כי הגמול למבקש יעמוד על סך של 15,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין, ושכר הטרחה לב"כ המבקש יעמוד על סך של 145,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

הצדדים מציעים כי הסכומים ישולמו באופן הבא:

הגמול ו-60% משכר הטרחה ישולמו בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה. 40% נוספים ישולמו ע"י המשיבה לב"כ המבקש תוך 30 יום מאישור בית המשפט לעדכון המשיבה על ביצוע החזר מלא של סכום הפיצוי לקבוצה ו/או לקרן.

17. <u>סוגיית האגרה</u>

הוסכם כי המשיבה תישא בשליש מהמחצית הראשונה של האגרה ע"ס 5,588 ₪.

ביחס למחצית השנייה יתבקש בית המשפט ליתן פטור מתשלומה, בשים לב לכך כי לאחר קיום קדמי המשפט ובטרם נדרש בית המשפט הנכבד לדון בתיק לגופו, אימצו הצדדים את המלצת בית המשפט לפנות להידברות ביניהם. הידברות זו הובילה לתועלת לחברי הקבוצה, וחיסכון במשאבי המערכת השיפוטית ככל שהדבר נוגע לניהול ההליך אשר היה עתיד להיגרר לבדיקות, חקירות מומחים ומחלוקות טכניות רבות בין הצדדים.

ככל שלא יינתן פטור, המשיבה תישא בשליש מהמחצית השנייה של האגרה (משיבות 1 ו-2 יישאו גם הן בשליש כל אחת).

18. <u>ויתור ומעשה בית דין</u>

עם אישור בית המשפט לפשרה זו, יתגבש אוטומטית מעשה בית דין ויראו בו ויתור וסילוק של כל חברי הקבוצה, אשר לא נתנו הודעת פרישה כדין כאמור לעיל, ביחס לכל הטענות המועלות בבקשת האישור.

עם אישור בית המשפט לפשרה זו, מוותרים המבקשים וחברי הקבוצה כלפי המשיבה ומסתלקים באופן סופי ומוחלט, מכל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה בקשר עם בקשת האישור.

19. <u>מינוי בודק</u>

הצדדים סבורים כי בנסיבות העניין אין מקום למינוי בודק:

א. אין מדובר בעניין מקצועי או כלכלי מורכב.

ב. הנתונים שהוצגו על ידי המשיבה, הנתמכים בתצהיר מטעמה, מהווים ראיה באשר לנכונותם, כך שבנסיבות אלו ניתנה תשובה לשאלה זו במסגרת הסדר זה.

ג. החישובים בקשר לגובה ההחזר נבחנו על ידי המבקש ובא-כוחו, במסגרת המשא ומתן שנערך בין הצדדים, שכלל בדיקות שונות שערכו והערות שניתנו למשיבה ביחס למתווים השונים שהוצעו, עד לפתרון שאומץ בסופו של יום.

ד. בית המשפט מסוגל להעריך את סיכויי התביעה באופן מיטבי, ולא נדרשת חוות דעת של בודק חיצוני. מינוי בודק יעכב את ביצוע הסדר הפשרה, יגרור הוצאות נוספות ללא תועלת של ממש.

<u>עמדת הגורמים המקצועיים במדינה</u>

20. ביום 3.4.2025 הגישו הגורמים המקצועיים במדינה את עמדתם ביחס להסדר הפשרה המוצע, והעירו מספר הערות:

א. <u>ביחס לשכר הטרחה והגמול –</u> שכר הטרחה שעליו המליצו הצדדים חורג מהמקובל ומהכללים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון בעניין ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט** (23.5.2012) (להלן- **עניין רייכרט**) ו-בעניין רע"א 2957/17 **סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' יעל שוורצמן** (17.3.2024) (להלן- **עניין סופרגז**).

חישוב של בסיס שכר הטרחה והגמול בהתאם לעניין רייכרט ולעניין סופרגז, בהתעלם מהעובדה כי מדובר בפיצוי בעין, מביא לכך שהמלצת הצדדים היא בגדר כ-24.6% מהשווי המוערך של הסדר הפיצוי – חריגה מהסכום שנקבע בפסיקה כתקרה מקסימלית, הרלוונטית למקרים חריגים ביותר;

יש לבחון את אופי הפיצוי המוצע, כך שבהסדר פיצוי בעין שכר הטרחה יהיה נמוך יותר מהסדר של פיצוי כספי;

אין לשקלל את שוויה של ההסדרה העתידית, שכן מדובר בהתחייבות עתידית לעמוד בהוראות הדין בלבד;

מאחר שתקופת הפיצוי תחל רק 30 ימים לאחר מתן פסק הדין, הרי שלמעשה מבוקש כי כ-60% משכר הטרחה ישולם במועד תחילת מתן הפיצוי ובטרם השלמת הביצוע של הסדר הפשרה. ראוי כי כמחצית מתשלום שכר הטרחה יותנה בביצוע מלא של הסדר הפשרה, ויועבר רק לאחריו בהתאם להוראות סעיפים 23(ד) ו-19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.

ב. <u>הבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה</u> – יש לדחות את בקשת הצדדים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

מחוקק המשנה מצא כי עצם ההגעה לפשרה אינה מצדיקה פטור מיתרת האגרה. הליכים רבים של בקשות לאישור תובענות כייצוגיות מסתיימים בדרך של גיבוש הסדר פשרה, ולא די בכך כדי להצדיק מתן פטור מאגרה;

טעמים מיוחדים למתן פטור הם טעמים משמעותיים וכבדי משקל, המהווים חריג של ממש לכלל הקובע כי על המשיב לשאת בתשלום חלקה השני של האגרה. קביעה אחרת תוביל לכך שהחריג בסיפא לתקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות יהפוך לכלל, תכליות התקנת התקנות לא תוגשמנה והקופה הציבורית תימצא חסרה;

בתובענות ייצוגיות ממילא התמריץ של הצדדים להגיע לפשרה הוא גבוה דיו, ואין מקום להוסיף עליו תמריץ כספי נוסף למשיבות בדמות מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

21. ביום 27.4.2025 הגיש המבקש את התייחסותו להערות הגורמים המקצועיים במדינה, כדלהלן:

א. <u>ביחס לגמול ושכר הטרחה</u> – בפסק הדין שניתן על ידי בית משפט זה מיום 13.3.2025 כבר נדחו טענות המדינה בעניין, ונקבע כי הנחה עיוורת היא בבחינת זיכוי כספי שדינו כהשבה כספית;

הצרכנים בענייננו מקבלים הנחה ב"כסף חי" – כל לקוח שירכוש מוצרי דגים יהנה מהנחה כספית בשיעור של 2%. ככל שתיוותר יתרה, הסכום יועבר לקרן. סכומי ההטבה ניתנים לכימות בקלות רבה (להבדיל ממתן קופון או שובר שקשה יותר להעריך את שוויו);

במסגרת הסדר הפשרה, התחייבה המשיבה לנהל בקרה שוטפת באמצעות מעקב ממוחשב על סכום הפיצוי שניתן ואף להגיש דו"ח מסכם;

עוד התחייבה המשיבה שלא לפרסם את מתן ההנחה, כך שאין כל יסוד לחשש שהעלו הגורמים המקצועיים במדינה;

יש לדחות את טענת הגורמים המקצועיים כי לא מדובר בהליך חדשני. ניהול התובענה ארך זמן רב ומשאבים רבים מצד עורכי הדין. התובענה התנהלה במשך 5 שנים וכללה מספר ישיבות בבית המשפט, וכן הליך גישור ממושך שארך מספר רב של חודשים. גם אם לא מדובר בהליך חדשני – הרי שמטעם זה יש להחמיר עם המשיבה, שלא מצאה לנכון לתקן את דרכה והמשיכה לגבות מהציבור סכומים משמעותיים ללא זכות שבדין וחדלה לעשות כן רק בעקבות התובענה דנן;

האחוז המומלץ שהוסכם בין הצדדים אינו חורג מהתקרה שנקבע בהלכת רייכרט.

ב. <u>ביחס לטענות בעניין הסדרה עתידית</u> – הגורמים המקצועיים במדינה התעלמו מכך שבתובענה זו הייתה מחלוקת מהו הדין החל. המשיבות הסתמכו על עמדת משרד הבריאות וטענו שאין חובה לקזז אריזות מתחת ל-10 גרם, כך שבמובן זה התחייבות המשיבה לקזז מוצרים אלו היא מעבר לדין החל לשיטתה.

ג. <u>ביחס לטענות לעניין פנייה מוקדמת</u>- בדנ"ם 5519/15 **יוסף אחמד יונס נ' מי הגליל בע"מ** (17.12.2019) נקבע כי אין חובת פנייה מוקדמת.

המשיבה הכחישה את טענות התביעה והמבקשים נאלצו לנהל הליך שנמשך כמעט 5 שנים, מה שמלמד שפניה מוקדמת לא הייתה מועילה ובכל מקרה היה צורך בהגשת התובענה.

פניה מוקדמת לא הייתה מביאה תועלת לציבור, כיוון שהפיצוי לא היה חוזר לציבור כמו שמקובל בהסדרים המתבצעים מחוץ לכותלי בית המשפט. לכל היותר המשיבה הייתה מתחייבת לתקן את דרכיה.

ד. ביחס לחלוקת תשלום שכר הטרחה- המבקש וב"כ מותירים עניין זה לשיקול דעת בית המשפט.

22. ביום 27.4.2025 הגישה המשיבה את התייחסותה להערות הגורמים המקצועיים במדינה, כדלהלן:

המשיבה משאירה לשיקול דעת בית המשפט את ההכרעה בטענות המדינה;

המשיבה סבורה כי אכן יש ממש בטענות המדינה, בפרט העובדה כי לא מדובר בהליך חדשני, כי אם בעילה נפוצה שבעניינה הוגשו הליכים רבים, בפרט במסגרת ההליך שבכותרת שהוגש כנגד לא פחות מ-10 רשתות מזון. בפועל, שולם לבאי כוח המבקשים שכר טרחה מצטבר בגין הליך בודד, תשלום מכל אחת מן המשיבות בהתאם להסדרים עמן שאושרו על ידי בית המשפט;

עסקינן בהליך שאינו מורכב ושהסתיים בהסדר פשרה, תוך חסכון בזמנו היקר של בית המשפט ובטרחה לה נדרשו באי כוח המבקשים.

בעניינו לא נעשתה פניה מקדימה בטרם הגשת התובענה הייצוגית.

<u>מינוי בודק</u>

23. הצדדים סבורים כי אין צורך במינוי בודק לשם בחינת הסדר הפשרה.

24. סעיף 19(א) בחוק תובענות ייצוגיות קובע כי בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא שהוא ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה.

25. סעיף 19(ב)(1) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

> **"(ב)(1) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגיות (בסעיף זה – בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שכר והוצאותיו של בודק, וכן אופן תשלומם, ייקבעו בידי השר."**

בדברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (ה"ח הממשלה 234 מיום 26.1.2006 בעמ' 269) נאמר בהתייחס לסעיפים 18 ו-19 בחוק תובענות ייצוגיות:

> **"מטרת סעיף זה** [הכוונה לסעיף 18- מ' נ'] **וסעיף 19 היא להסדיר מקרים שבהם מיישבים הצדדים את הסכסוך ביניהם בדרך של הסדר פשרה, והסדר זה מחייב את כל חברי הקבוצה. החשש במקרים אלו הוא מפני קנוניה בין התובע המייצג לבין הנתבע, כך שהתובע המייצג יפיק תועלת אישית מן הפשרה על חשבון חברי הקבוצה. למעשה, במצבים בהם מושג הסדר פשרה, נוצר אצל התובע ניגוד עניינים בין טובתו האישית ובין האינטרסים של הקבוצה, דבר המצדיק פיקוח מוגבר הן על ידי בית המשפט והן על ידי חברי הקבוצה".**

26. מינוי הבודק אם כן מטרתו לסייע לבית המשפט לבחון את הסדר הפשרה, ולהבטיח כי יישמרו האינטרסים של הקבוצה בשים לב למכלול הנסיבות. דהיינו – לוודא שההסדר הוא סביר והוגן בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בהסדר הפשרה המוצע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, בהתחשב במטרות החוק.

ולענייננו.

27. בנסיבות העניין שלפני, ונוכח העובדה שהוגש תצהיר מפורט מטעמה של המשיבה באשר לסכומי הגבייה העודפת, לא מצאתי כי יש למנות בודק לצורך קביעת סכום גביית היתר.

מאחר שסכום ההטבה הוא נגזרת מהגבייה העודפת, השאלות שעל בית המשפט להכריע בהן הן סבירות סכום הפיצוי המוסכם, האם נכון לאשר השבת השווי לקבוצה הקרובה בנסיבות העניין, האם הנחה עיוורת היא פיצוי ראוי, והאם ההסדרה לעתיד מניחה את הדעת. עניינים אלה הם עניין לבית המשפט לענות בו ולא למומחה.

<u>דיון:</u>

28. סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

> **"(א) <u>בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה</u>, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית- גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה <u>וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין</u>"**
> (ההדגשה שלי- מ' נ').

29. סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

> **"(ג)(1) החלטת בית משפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:**
> **(א) הגדרת הקבוצה, שעליה חל הסדר הפשרה;**

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;
(ג) עיקרי הסדר הפשרה.
(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:
(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגיות לטובת הקבוצה ;
(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;
(ג) השלב שבו נמצא ההליך;
(ד) חוות דעתו של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);
(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגיות אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;
(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר."

30. <u>הקבוצה עליה חל הסדר הפשרה</u>

"כל מי שרכש מהמשיבה בתקופה הרלוונטית (שבע שנים לפני הגשת התובענה עד למועד החתימה על הסכם זה), מוצרי דגים קפואים ארוזים מראש ומשקל האריזה לא נוכה לו מהתשלום."

31. <u>עילות התביעה שנטענו בבקשת האישור</u>

הפרת תקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א – 1981 ; הפרת חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו – 2015 ; הפרת תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון), 1935 ; הפרת צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), התשנ"ט – 1988, הפרת חוק התקנים, התשי"ג – 1953 ; הפרת צו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג – 1983 ; הפרת חוק המכר, תשכ"ח – 1958 ; הפרת תקנות הגנת הצרכן (מחיר ליחידת מידה), התשס"ח – 2008 ; הטעיה, אי גילוי מידע והשפעה בלתי הוגנת לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981 ; הפרת חובת תום הלב והטעיה לפי חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973 ; רשלנות ; עשיית עושר ולא במשפט ; הפרת חובה חקוקה.

32. <u>הסעדים שנתבעו בבקשת האישור</u>

סעד הצהרתי כי המשיבה הפרה את הוראו הדין ; צו עשה וצו מניעה המורה לה לחדול מהפעולה ולקיים את הוראות הדין, ולסמן על גבי אריזות הדגים הקפואים מראש את משקלם הכולל והנקי וכן את אחוז הדג המדויק מתוך המשקל הכולל, וכן לסמן על גבי אריזות הדגים את מחירה של כל יחידת מוצר ואת התעריף עבור 100 גרם ; פיצוי בגין נזק ממוני ולא ממוני (אשר הוערכו, בהתאם לסעיף 296 לבקשת האישור, ב"לפחות... עשרות מיליוני ₪) ; כל סעד אחר אשר יראה לבית המשפט כצודק וראוי.

33. לא הוגשו התנגדויות להסדר הפשרה או בקשות ליציאה מהקבוצה שעליה הוא חל. הגורמים המקצועיים במדינה מצאו להעיר מספר הערות להסדר הפשרה כפי שפורט לעיל.

34. בית המשפט, בבואו לאשר הסדר פשרה, צריך להשתכנע כאמור "**כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה... וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין**" (סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות).

35. מטרתו של חוק תובענות ייצוגיות מוגדרת בסעיף 1 כדלקמן:

> "**(1) מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות סוגי אוכלוסיה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;**
> **(2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו;**
> **(3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין;**
> **(4) ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות**".

36. אני סבורה כי הסדר הפשרה בעניינו, יש בו כדי לענות על כל מטרות חוק תובענות ייצוגיות המנויות בסעיף 1 ועל כן מדובר בהסדר פשרה ראוי והוגן ואלה טעמיי:

א. הסדר הפשרה בעניינו מביא לאכיפת הדין - בעקבות בקשת האישור המשיבה מוודאת הפחתה של משקל האריזות המלא ממשקלם הכולל של המוצרים נושא התובענה.

ב. הסדר הפשרה כולל גם פיצוי בגין העבר - הסדר הפשרה מעניק הטבה בשווי מצטבר של 650,000 ₪ (שווי של 87% מסכום גביית היתר) לציבור לקוחותיה של המשיבה, באופן של "הנחה עיוורת" של לפחות 2% מערך הקניה, בעת התשלום בקופה, של אחד או יותר מרשימת המוצרים נושא בקשת האישור (מגוון מוצרי דגים ארוזים).

אני ערה לכך שהפיצוי לא ניתן ישירות לחברי הקבוצה – אלא ללקוחות המשיבה בכלל. אולם, מאחר שלא מן הנמנע כי הלקוחות הם לקוחות חוזרים לגבי המוצרים נושא הדיון, הרי שמדובר בפיצוי לחברי הקבוצה או לקבוצה קרובה.

בכך, מגשים הסדר הפשרה את תכליות חוק תובענות ייצוגיות.

<u>גמול ושכר טרחה</u>

37. הצדדים המליצו לקבוע גמול למבקש בסך 15,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין ושכר טרחה לבא-כוחו בסך 145,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין (כנגד חשבונית מס כדין).

38. המבקש ובא כוחו סבורים כי סכומי הגמול ושכר הטרחה המפורטים לעיל מבטאים נכונה את הגמול ושכר הטרחה הראויים, בשים לב לשיקולים הבאים:

א. ההליך הינו הליך חדשני.

ב. הליך מו"מ ממושך שהמבקש וב"כ הקדישו לו שעות מרובות.

ג. הסכומים המוצעים חושבו על בסיס הנזק לחברי הקבוצה בעבר, כפי שהוא משתקף מההשבה (650,000 ₪) .

ד. החיסכון בזמן שיפוטי נוכח סיום ההליך בפשרה- ההסדר חסך את המשך ניהול ההליך, הכרעה בבקשת האישור וניהול ההליך לגופו.

<u>דיון</u>

39. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"אישר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה."

40. סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות דן בגמול לתובע המייצג וקובע:

"(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה, כולה או גם חלקה, לרבות בדרך של אישור הסדר פשרה, יורה על תשלום גמול לתובע המייצג, בהתחשב בשיקולים כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן מצא, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שהדבר אינו מוצדק בנסיבות הענין.

(ב) בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

(1) הטרחה שטרח התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סעד הצהרתי;

(2) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;

(3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית".

41. סעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות דן בשכר טרחתו של בא כוח מייצג וקובע:

"(א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של בא הכוח המייצג בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור; בא כוח המייצג לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט כאמור.

(ב) בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

(1) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;

(2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרח בא הכוח המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציא לשם כך;

(3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;

(4) האופן שבו ניהל בא הכוח המייצג את ההליך;

(5) הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית".

42. בעניין **רייכרט** פורטו השיקולים הרלבנטיים שעל בית המשפט לבחון בבואו לפסוק גמול ושכר טרחה. שיקולים אלו חולקו לשלושה סוגים עיקריים: סוג ראשון- שיקולים שעניינם איזון בין השאיפה לעודד הגשת הליכים ייצוגיים ראויים לבין הצורך למנוע ניהול של הליך סרק; הסוג השני- שיקולים שעניינם התנהלותו של בא-הכוח המייצג, תוך ששכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה; הסוג השלישי- היחס בין הגמול ושכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה, מתוך הנחה שיש להימנע מפסיקת גמול ושכר טרחה המפחיתים באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה (פסקה 2 בפסק הדין שם).

43. לעניין שיטת חישוב שכר הטרחה בתובענות ייצוגיות שעניינן בסעד כספי, נקבע בהלכת **רייכרט** כך:

> **"אנו סבורים שבתביעות ייצוגיות שעניינן בסעד כספי יש לאמץ את שיטת האחוזים כשיטה המקובלת לקביעת שכר הטרחה של עורך הדין המייצג. שיעור האחוזים שייפסק יושפע הן מנסיבותיו הספציפיות של ההליך, הן מהאופן בו הסתיים ההליך והן מגובה הסכום שנפסק. כמו כן, יחושב שיעור שכר הטרחה מתוך הסכום שנגבה על ידי הקבוצה בפועל. כמו כן, מן הראוי לפסוק את שכר הטרחה בשיעור מדורג, במובן זה שככל שסכום הזכייה גדל, אחוז שכר הטרחה קטן."**

בנסיבותיו המיוחדות של עניין **רייכרט** (ר' פסקה 16 בפסק הדין- קרי מורכבותו וייחודו של ההליך, משכו- 16 שנה, העובדה שהגיע להכרעה מלאה והסתיים בסופו של יום בפשרה) – קבע שכר הטרח באופן מדורג, כך שעל כל סכום שנפסק עד ל-5 מיליון ₪ שכ"ט – 25%, על כל סכום שבין 5 מיליון ל-20 מיליון שכ"ט – 20% ועל כל סכום שמעבר לכך שכ"ט- 15% (ר' פסקה 16 לפסק הדין).

44. ברע"א 2957/17 ו-ע"א 3861/17 **סופר גז חברה ישראלית להפצת גז וברודט נ' שוורצמן ואמישראגז** החברה **האמריקאית – ישראלית לגז** (17.3.2024), חידד בית המשפט את הכללים לעניין יישום שיטת האחוזים וקבע בין היתר – ששיטת האחוזים רלבנטית מקום שבו הסעד שנפסק הוא סעד כספי או כזה שניתן לכימות כספי; הובהר כי בית המשפט אינו חייב לפסוק לפי שיטת האחוזים (סעיף 50 בפסה"ד); הובהר כי המפתח שנקבע בעניין רייכרט הוא "תקרה מקסימלית" וכי יש להתחשב בשלב בו התגבשה הפשרה; יש לחשב את הגמול ושכר הטרחה באחוזים לפי שיטת נטו.

ולענייננו.

45. **שיקולי תפוקה** – התועלת שהביאה התובענה לקבוצה המיוצגת. הסדר הפשרה הביא לאכיפת הדין על המשיבה, המשיבה מצהירה שבעקבות הגשת בקשת האישור, היא החלה לקזז את

האריזות של מוצרי הדגים בסוף שנת 2022. המשיבה התחייבה להמשיך לקיים את הוראות הדין בהקשר זה ולקזז את משקלן של האריזות של כל מוצרי הדגים הקפואים הארוזים מראש.

עוד מביא הסדר הפשרה לפיצוי ללקוחות המשיבה בסכום של 650,000 ₪ שיינתן כהנחה ללקוחות המשיבה על מגוון מוצרי הדגים הקפואים באריזה.

שיקולי תשומה – השיקולים הנוגעים לעלויות וסיכון שנטלו על עצמם המבקשים ובאי כוחם. הגשת התובענה הייצוגית, המו"מ בין הצדדים וגיבוש הסדר הפשרה הצריכו השקעת זמן ומשאבים. אשר לסיכון – אני סבורה כי המבקש נשא בסיכון כבכל תובענה ייצוגית אשר מוגשת, כי התובענה תדחה וכי יחויב בהוצאות, אם כי תביעות מסוג זה כבר אושרו ועל כן הסיכון היה נמוך.

שיקולי הכוונה ציבורית – חשיבותה הציבורית של התובענה הייצוגית. התובענה הביאה להעלאת המודעות לעניין נושא התובענה ולתיקון התנהלות המשיבה בהתאם לדין.

46. שקלתי את טענות הצדדים שנטענו במסגרת הסדר הפשרה לעניין הגמול ושכר הטרחה. שקלתי גם את טענות גורמי המקצוע במדינה.

סכום הגמול ושכר הטרחה המומלצים עולים על 24% מסכום ההטבה לקבוצה (650,000 ש"ח). אני סבורה כי בנסיבות עניינו, ולאור העקרונות שנקבעו בעניין סופר גז, לאור ההליכים בתיק, נושא התובענה, ובהתחשב בכך שהסדר הפשרה הושג לאחר קדם המשפט שהתקיים בתיק וללא שניתנה החלטה בבקשת האישור, אין הצדקה לפסיקת התקרה המקסימאלית שנקבעה ברייכרט. אני מעמידה אפוא את שכר הטרחה והגמול על שיעור של 20%, ובסך הכל 130,000 ₪. הגמול יעמוד על 12,000 ₪ (ובצירוף מע"מ, ככל שחל, 14,160 ₪) ושכ"ט 118,000 ₪ ובתוספת מע"מ – 139,240 ₪.

הרציונל שעומד מאחורי ההלכה בעניין סופר גז הוא שהרף המקסימלי מהווה שכר טרחה ראוי והוגן בנסיבות הקיצוניות כדוגמת אלה שהיו בעניין רייכרט. על כן, ככל שהצדדים הסכימו על שכר גבוה יותר או על התקרה המקסימלית, הוא אינו ראוי בנסיבות עניינו.

כפי שכבר קבעתי בפסק הדין בעניינה של משיבה 2, מיום 13.3.2025 – אינני מקבלת את עמדת הגורמים המקצועיים במדינה כי בעניינו מדובר בפיצוי שהוא בעין. לטעמי, הנחה עיוורת היא בבחינת זיכוי כספי שדינו כהשבה בעין.

אני מורה כי את הסכום העודף של 30,000 ש"ח שהוא ההפרש בין הסכומים המומלצים בגין הגמול ושכר הטרחה לבין הסכומים שמצאתי לפסוק (להלן – **הסכום העודף**), תעביר המשיבה לקרן (בהתאם להלכה בעניין סופר גז ר' סעיף 50 בפסק הדין) בתוך 90 ימים מהיום.

47. הגמול ישולם בתוך 30 ימים ממועד פסק הדין.

48. שכר הטרחה ישולם בשני שלבים:

50% משכר הטרחה ישולמו בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה.

היתרה של שכר הטרחה (50%) תשולם על ידי המשיבה לב"כ המבקש לאחר קבלת תצהיר בעל סמכות במשיבה המעיד על מתן מלוא סכום ההטבה לקבוצה ו/או לקרן, לפי העניין, על תשלום הסכום העודף לקרן, לאחר המצאת אישור מהקרן על התשלום, ולאחר קבלת אישור בית המשפט לכך.

<u>סוגיית האגרה</u>

49. כאמור, הצדדים הודיעו כי הוסכם שהמשיבה תישא בשליש מהמחצית הראשונה של האגרה ע"ס 5,588 ₪, בהינתן שהמשיבה היא אחת מבין שלוש משיבות שביחס אליהן הסתיים ההליך בהסדר פשרה.

עוד ביקשו הצדדים כי בית המשפט יפטור אותם מתשלום המחצית השנייה של האגרה, בשים לב לכך שלאחר קיום קדמי משפט – ובטרם נדרש בית המשפט לדון בתיק לגופו – אימצו הצדדים את המלצת בית המשפט לפנות להידברות ביניהם, שהביא לחיסכון במשאבי המערכת המשפטית. ככל שלא יינתן פטור – המשיבה תישא בשליש מהמחצית השנייה של האגרה.

50. תקנה 7א(א)(3) בתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 קובעת כלדהלן:

> **"ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, <u>מטעמים מיוחדים שיירשמו</u>;"** (ההדגשה אינה במקור, מ' נ')

51. הכלל העולה מתוך התקנה הוא כי המבקש מחויב בתשלום אגרה, כאשר החריג לכלל הוא פטור מטעמים מיוחדים שיירשמו. זאת, בשים לב למטרות החיוב באגרה של תובענות ייצוגיות:

> **"להתקנתן של אגרות תובענות ייצוגיות שתי תכליות מרכזיות. הראשונה היא כיסוי חלק מעלויות ההליך המשפטי אותו יוזם בעל הדין. תובענה ייצוגית היא הליך מורכב וארוך, אשר דורש, ככלל, משאבים שיפוטיים רבים. בהתאם, אין מקום להחרגת הליכי התובענות הייצוגיות מתשלום אגרה, בדומה לשאר ההליכים המתנהלים בבתי המשפט. התכלית השנייה היא הפחתת תובענות סרק וצמצום שיעורן ביחס לכלל התובענות הייצוגיות המוגשות לבתי המשפט"** (מתוך פרוטוקול ישיבת ועדת האגרות מיום 14.7.2016).

בעניינו, עצם ההגעה לפשרה אינה מצדיקה מתן פטור מאגרה – בשים לב כי ההליך התנהל כמעט במשך 5 שנים והתקיימו שני קדמי משפט לא מצאתי לפטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה.

עם זאת לא ראיתי להתערב בהסכמת הצדדים כי המשיבה תשפה את המבקש בשליש מהמחצית השנייה של האגרה.

<u>סוף דבר</u>

52. לאור כל האמור לעיל אני מאשרת את הסדר הפשרה ונותנת לו תוקף של פסק דין.

53. המשיבה תשלם את הגמול ושכר הטרחה, למבקשים ובאי כוחם, בהתאם למפורט בסעיף 52 – 54 לעיל.

54. אני מורה על פרסום הודעה שנייה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות. בהודעה יפורטו כל הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-(2) וכן הפניה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק הדין ובהסדר הפשרה, כאמור בסעיף 25(ד) לחוק תובענות ייצוגיות.

55. נוסח ההודעה השנייה יובא לאישור בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום, כאמור בסעיף 25(ד) לחוק תובענות ייצוגיות. לאחר אישורו, ישלחו באי-כוח הקבוצה עותק מההודעה השנייה למנהל בתי המשפט בהתאם לסעיף 25(ז) לחוק תובענות ייצוגיות.

56. הצדדים ישלחו העתק מפסק הדין, בצירוף הסדר פשרה ובצירוף ההודעה למנהל בתי המשפט לשם רישומם בפנקס תובענות ייצוגיות, בהתאם להוראת סעיף 19(ה) לחוק תובענות ייצוגיות.

57. הצדדים ישלחו העתק מההודעה ליועמ"שית בהתאם לתקנה 19 לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"ה, 28 מאי 2025, בהעדר הצדדים.



מיכל נד"ב, שופטת בכירה

1